

[Indenrigsministeren.]

der afgives en betænkning, har vi sendt denne betænkning til udtalelse hos alle berørte myndigheder, kommuner, amtsråd og mange andre, og vi har endnu ikke fået svar fra mere end halvdelen. Inden man går videre med en lovgivning, er det i alt fald nødvendigt at kende de implicerede parter synspunkter vedrørende lovgivningen, inden man skrider til at udarbejde et lovforslag.

Der er også givet udtryk for, at spørgsmålet har en meget stærk sammenhæng med uddannelsen af hjemmesygeplejersker, og vedrørende hjemmesygeplejen sidder der et udvalg, som har lovet at afgive betænkning i 1972. Jeg vil da gerne rette henvendelse til udvalget, der arbejder med dette spørgsmål, for at få fremskyndet arbejdet, hvis det er det muligt, således at det måske kunne være muligt at fremsætte forslag tidligere end i folketingsåret 1973-74.

Jeg er fuldt ud enig med de talere, der har sagt, at det er nødvendigt med en ligestilling landet over. Den samme opfattelse har jeg selv, men vi har altså ikke mulighed for med det antal, der i dag kan uddannes, at dække hele landet. Når vi får kombinationen med hjemmesygeplejerskeordningen, så er det muligt, at man på denne måde bedre kan gøre det, når der samtidig sker en omlægning af det arbejde, som sundhedsplejerskerne skal gøre, i forhold til i dag.

Fru Clara Munck rejste spørgsmålet, om tilrettelæggelsen af uddannelsen var i gang, og jeg kan sige, at man er i gang med at omlægge uddannelsen med henblik på fremtiden. Jeg forstod på fru Clara Munck, at hun var enig i lovforslaget, som jeg her har fremsat om at udskyde revisionen, både på baggrund af, at man ønskede en sammenkobling med synspunkterne vedrørende en hjemmesygeplejerskeordning og en jordemoderordning, og på baggrund af kommunalreformen, hvor forholdet er det, at man kan drøfte og diskutere, hvor det skal ligge i fremtiden, om det skal ligge hos primærkommunerne eller hos amtskommunerne. Det samme var hr. A. Chr. Andersen inde

på. Jeg synes, at først når vi har fået udtalelserne fra de parter, der er involveret og interesseret i området, og som vi har sendt betænkningen til høring hos, kan vi træffe afgørelse vedrørende placeringen. Da vil der selvfølgelig fremkomme forslag herom fra regeringens side.

Fru Meta Ditzel ønskede ligeledes at drøfte i udvalget, om det var muligt at foretage ændringer allerede nu under lovforslagets behandling i et udvalg. Jeg er selvfølgelig parat til at drøfte det med udvalgsmedlemmerne.

Hr. Kurt Brauer og hr. Kjær Rasmussen mente ikke, at de argumenter, vi har fremført, var tilstrækkelige til at udskyde revisionen. Jeg har gentaget her, hvad jeg har givet udtryk for dels i bemærkningerne til lovforslaget, dels i min fremsættelse, de begrundelser, vi havde i indenrigsministeriet for at udskyde revisionen, og jeg kan henholde mig til dem. Jeg mener, der er en god og saglig begrundelse herfor.

Hr. Kjær Rasmussen mente, at der var for lidt uddannelseskapacitet, men hr. Kjær Rasmussen nævnte samtidig, at der dog nu er draget omsorg for, at der også finder en uddannelse sted her i hovedstadsområdet, og at kapaciteten herved er udvidet med 50 pct.; det er dog ikke så lidt.

Jeg mener, at når vi nu får betænkningen fra udvalget vedrørende hjemmesygeplejerskeordningen, har vi mulighed for at se, hvordan det eventuelt kan kombineres, og måske kan vi derigennem fremskaffe det fornødne personale til at løse de opgaver, som skal løses.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.